

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 145. schůze Poslanecké sněmovny

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 793/6/ – vráceno Senátem
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 883/6/ – vráceno Senátem
3. Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany za účelem výcviku a poradenství v Keni do roku 2026 /sněmovní tisk 972/ – první čtení

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 145. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 25. června 2025

Obsah:

Strana:

25. června 2025

Schůzi zahájil místopředseda PSP Aleš Juchelka.

Usnesení schváleno (č. 1424).

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová	4
Poslanec Jakub Michálek	7
Poslankyně Berenika Peštová	8
Poslankyně Zuzana Ožanová	10
Poslankyně Helena Válková	11
Poslanec Miloš Nový	12
Poslanec Marek Benda	14

Schválen pořad schůze.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

1. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 793/6/ – vráceno Senátem

Poslanec Pavel Klíma	16
Senátor Stanislav Balík	16
Poslanec Zdeněk Kettner	18
Poslankyně Jana Berkovcová	18
Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová	20

Usnesení schváleno (č. 1425).

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 883/6/ – vráceno Senátem

Ministr průmyslu a obchodu ČR Lukáš Vlček	20
---	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Aleš Juchelka.

Senátor Miroslav Plevný	22
Poslanec Roman Kubíček	22
Místopředseda PSP Karel Havlíček	23
Poslanec Ivan Adamec	24
Poslanec Marek Benda	26
Místopředseda PSP Karel Havlíček	26
Poslanec Marek Benda	26

Usnesení schváleno (č. 1426).

3. Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany za účelem výcviku a poradenství v Keni do roku 2026 /sněmovní tisk 972/ – první čtení

Ministr pro vědu, výzkum a inovace ČR Marek Ženíšek	27
Poslanec Petr Liška	29
Poslanec Radovan Vích	29
Poslanec Petr Liška	30
Poslanec Marek Benda	31

Usnesení schváleno (č. 1427).

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Aleše Juchelky

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

25. června 2025

Přítomno: 174 poslanců

(Schůze zahájena v 14.05 hodin.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji tímto 145. schůzi poslanecké sněmovny.

Aby byla zaznamenána vaše účast, nejprve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami. Náhradní karty, které pokud máte, tak prosím, abyste je nahlásili tady k nám, abychom je mohli nahlásit. Pokud nemáte nové identifikační karty, tak platí ty, které byly na 146. schůzi.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 145. schůze dne 19. června 2025. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou téhož dne.

Nyní tedy přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Toma Philippa a poslance Pavla Žáčka. Táži se vás, zdali má někdo nějaký jiný návrh? Vidím, že nemá.

Proto jsem zahájil hlasování. Ptám se vás, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno 146 poslanců, pro 143, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme ověřovateli 145. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Toma Philippa a pana poslance Pavla Žáčka.

Nyní tedy přistoupíme ke stanovení pořadu 145. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Paní poslankyně, páni poslanci, prosím tedy o vaše návrhy pořadu. V tuto chvíli tady máme několik přihlášek s přednostním právem. Jako první je pan předseda Marek Benda, který nechce vystoupit. Jako druhá je paní místopředsedkyně Olga Richterová. Prosím, vážená paní místopředsedkyně, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, já zde stojím s návrhem, abychom projednali sněmovní tisk číslo 966. Jsem zástupkyně navrhovatelů, je to předloženo poslanci za Pirátskou stranu, abychom se zkrátka zaměřili v době, kdy je vidět, že prostě hospodářská kriminalita a korupční kauzy jsou obrovský problém, abychom se zaměřili na těch 900 miliard, které jdou skrze veřejné zakázky. Takže tento tisk 966 můžeme stihnout projednat, je totiž předložen v té zrychlené možnosti, žádám vás tedy i o podporu projednání v tom takzvaném § 90.

Znamená, že bychom lépe, efektivněji, rychleji dohlíželi na 900 miliard korun každý rok a jde o pravidla přezkumu veřejných zakázek. Pro stručnost se tomu návrhu říká reforma antimonopolního úřadu nebo reforma ÚOHSu.

Co má tahle důležitá systémová změna za cíl? Aby stát, kraje, obce, další veřejné instituce mohly veřejné prostředky investovat rychleji, předvídatelněji a transparentněji. To úplně stejné platí pro ty, kdo státu dodávají služby, řešení, zboží nebo stavby. Veškeré konzultace, veškeré služby, které si stát platí, pod to samozřejmě spadají taky.

Proč je ten dnešní systém neefektivní? Tápou v něm zadavatelé i dodavatelé, obě strany toho vztahu. Spor o jednu zakázku se často táhne měsíce a někdy i roky. No a proč se to

takhle táhne? Protože to nebývá v té věcné podstatě, ale v proceduře, ve formalismech. To samozřejmě oslabuje důvěru v celý systém. Oslabuje to ochotu firem se těch soutěží účastnit a úplně konkrétně to pak brzdí realizaci klíčových investic, ať už dopravních staveb, energetických projektů, nebo dalších. V době, kdy čelíme obrovským strukturálním výzvám jako země, musíme obstát v modernizačním úsilí. Bez nových technologií to nedáme, abychom hospodářsky byli na špici, kde chceme být a máme na to být, tak právě proto si nemůžeme dovolit ten negativní luxus nicnedělání ve vztahu k veřejným zakázkám.

Opakuji, ten sněmovní tisk 966 můžeme projednat v § 90, čili v tom takzvaném jednom čtení.

Zároveň je to zákon protikorupční, jeden z klíčových zákonů, které jsme prosazovali celé volební období. Na problémy s dnešním fungováním antimonopolního úřadu dlouhodobě upozorňují například odborníci z Národní ekonomické rady vlády nebo také Transparency International a další odborné protikorupční organizace. Problém je v tom, že zakázky za stovky miliard korun – těch 900 miliard korun za rok – často jde k víceméně stejným firmám nebo propojeným okruhům firem a osob a místo otevřené soutěže, co nejférovější, nejotevřenější soutěže, tam bývá takový kruh. Pokud má veřejné zadávání – čili ta veřejná soutěž, to, kam jdou veřejné prostředky – fungovat taky jako nástroj inovací a garancí férového přístupu, jako vzor pro celou společnost, tak prostě není možné, aby to bylo pod kontrolou velice úzké skupiny lidí s velmi nejasnou odpovědností.

Co oslabuje důvěru občanů i firem, jsou taky zcela konkrétní případy. Tento úřad – Úřad na (pro) ochranu hospodářské soutěže, zvaný antimonopolní – dlouhodobě spolupracoval jako s odborníkem s panem Michalem Petříkem. Tento pán byl následně pravomocně odsouzen k několikaletému trestu za podvody, a to přímo podvody spjaté s evropskými dotacemi a zakázkami. Nu, a co ještě se stalo? Pan předseda antimonopolního úřadu, Petr Mlsna, přímo v rámci připomínkového řízení přímo k tomuto zákonu aktivně tlačil na ostatní připomínková místa, aby bez nějakého vlastního hodnocení, bez nějaké vlastní expertizy prostě převzala stanovisko, které jim doporučil on, stanovisko jeho úřadu. Jenže takový postup podrývá základy demokratické debaty o zákonech.

Nu, a když si to takhle shrneme, tak si myslím, že otevřený, férový trh potřebujeme. Potřebujeme, aby firmy chtěly soutěžit zakázky pro stát. Potřebujeme, aby lidi, firmy a nakonec i úředníci – ti, kteří to administrují – měli důvěru, že ta pravidla jsou nastavená předvídatelně, transparentně a efektivně. Nebude-li tohle všechno v souladu, tak těch 900 miliard korun ročně zčásti půjde vniveč dál jako doposud.

Původní návrh reformy připravil, tehdy ministr pro místní rozvoj, Ivan Bartoš. Bylo to v naší gesci, měli jsme podporu odborné veřejnosti, samozřejmě jsme řešili věcné připomínky. Ale ten návrh čelil takové blokádě i uvnitř vlády, nebyl ani zařazen na jednání. Potom byl za nového pana ministra upraven, aktualizován, připraven ke schválení, ale v únoru letošního roku taky nebyl podpořen. Právě proto ho předkládáme v podobě poslaneckého návrhu. Je prakticky totožný s tím návrhem, co šel na vládu, čili nijak neobchází standardní proces. Tento argument neobstojí. On totiž na ten standardní proces navazuje tím, aby se dalo stihnout to projednání tady v Poslanecké sněmovně. Já bych proto chtěla vyzvat všechny poslance a poslankyně, aby ten návrh podpořili. Je za ním práce ministerská, práce řady odborníků. Bylo to předloženo na vládu a ty argumenty...

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Vážená paní místopředsedkyně, já vás přeruším, protože tady slyším opravdu zvýšenou hladinu hluku.

Poprosím kolegyně a kolegy, aby pokud diskutují, tak přinesli své diskuse do předsálí. Jinak budu nucen jmenovat, hlavně v pravé části Poslanecké sněmovny.

Prosím, pokračujte.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji, pane předsedající. Já už se blížíím k závěru. Chci jenom stručně reagovat na ty výhrady, na to odůvodnění vlády, proč k návrhu zaujala negativní stanovisko, na výhrady, které mně připadají zástupné. Posuďte sami.

První: není to návrh vlády, měl být předložen v řádném připomínkovém řízení. Nu (Směje se.), prošel tím připomínkovým řízením, ale právě kvůli opakovanému odkládání toho vládního návrhu jsme se rozhodli konat. Ten obsah je téměř shodný s návrhem pana ministra Kulhánka. Neobcházíme diskusi, my jenom nechceme její odkládání do dalšího volebního období.

Pak druhý: vznik komisí může narušit právní konstrukci ÚOHS, tedy toho antimonopolního úřadu. Tento návrh, ten, který předkládáme, byl konzultován s experty a je v souladu s evropskými standardy. V zahraničí je kolektivní rozhodování, které navrhuje, běžné. Je to právně čistě upraveno samozřejmě, včetně odpovědnosti i včetně struktury komisí.

Další námitka: zvýší se počet žalob na soudy. Přitom opak je pravdou. Zavádíme institut nebo to, aby bylo možné dát předběžný právní názor a projednání v komisi, takže v praxi to sníží počet podaných žalob. Navíc vyšší poplatek a kauce odradí od účelových žalob, kdyby se snad měly odehrát. Samozřejmě stejně tak platí, že lidé mají mít právo obrátit se na soud, když se domnívají, že došlo k něčemu nekalému.

Poslední protiargument: ztrácí se sjednocující role předsedy antimonopolního úřadu. Nu, to bude právě naopak. Rozhodování v komisích bude mnohem standardizovanější a předvídatelnější, protože v rozhodovací praxi pana předsedy byly v minulosti opakovaně, opakovaně zpochybněny právě situace, které budily dojem střetu zájmů, a byla tam nestabilita právních výkladů. Jsou to právě komise, které přinášejí větší nestrannost a stabilitu, než když tam má obrovské slovo jeden jediný člověk, předseda, tak jak je to dnes.

Takže, dámy a pánové, veřejné zakázky každoročně představují 15 procent našeho hrubého domácího produktu, 900 miliard korun ročně. Každé zpoždění, alibismus v rozhodování anebo procedurální ping-pong prostě stojí veřejné rozpočty reálné peníze. Navíc hazardujeme s důvěrou lidí, s důvěrou v to, že jsme schopni posunout Česko dopředu, skutečně obstát v globálních výzvách, posilovat ty firmy, které dají nejlepší nabídku, a to nejen co do hlediska třeba ceny, ale taky kvality.

Co bych ještě ráda zdůraznila, tento návrh není útokem na antimonopolní úřad. Naopak my chceme, aby byla posílena, aby byla posílena důvěra v český antimonopolní úřad. Chceme posílit jeho odbornost, předvídatelnost rozhodování.

Chceme šetřit čas a peníze jak zadavatelům, tak firmám a ten zákon, který dnes předkládáme, tohle všechno dělá. Nepřináší žádnou revoluci, jenom vývoj, evoluci. Snižuje zbytečnou byrokracii, zvyšuje kvalitu rozhodování a taky odšpuntovává, odemyká kapacity pro rozvoj a investice.

Proto vás tedy žádám o podporu toho návrhu, abychom ho projednali v prvním čtení podle § 90. Pokud tato naše Sněmovna v tomto období schválí tento zákon, tak můžeme dosáhnout skutečné změny, která odblokuje veřejné investice v naší zemi. To bychom si jako Piráti velmi přáli.

Máme plán, v jehož rámci vidíme, že nás blokuje a brzdí, že těch 900 miliard veřejných peněz ročně není vždy investováno nejlépe. Máme plán pro celou republiku a ta reforma antimonopolního úřadu, to zavedení jednoinstančního řízení, zavedení kolektivního rozhodování v komisích, které jsem zmínila, ty změny v dokazování, aby toho úřad nemusel sám tolik takzvaně dokazovat, čili například doplňovat důkazy, anebo rychlejší a důraznější soudní přezkum a jasnější pravidla pro řízení z moci úřední, to jsou věci, ke kterým se –

předpokládám – podrobně vyjádří můj následující řečník, pan předseda našeho poslaneckého klubu, Jakub Michálek.

Já jenom chci shrnout, že je to návrh, který je pro naši zemi zásadní, pro její posun dopředu taky. Pokud jste doposud nevěnovali pozornost tomu objemu 900 miliard korun, které procházejí případným přezkumem u tohoto úřadu, tak to velmi doporučuji. Bohužel to, co se člověk dozví, dneska není příliš potěšující čtení. Děkuju.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já také děkuji, tedy jedná se o zadávání veřejných zakázek, o tady tento tisk, sněmovní tisk 966. Dobře, děkuji.

V tuto chvíli z dalších přihlášených je pan předseda Michálek. Poté se připraví pan místopředseda Havlíček, paní poslankyně Berenika Peštová, Zuzana Ožanová, paní poslankyně Helena Válková a pan poslanec Miloš Nový. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, já předkládám další návrh na zařazení. Souhlasím s kolegyní Olgou Richterovou, která teď mluvila, že je důležité projednat zákon o rozšíření kompetencí antimonopolního úřadu o kompetence pro lepší dohled nad kartely, abychom tady neměli předražené potraviny, a současně si myslím, že bychom měli i posílit kompetence Nejvyššího kontrolního úřadu, a to o nezávislou kontrolu hospodaření s penězi lidí, co platí poplatky České televizi a Českému rozhlasu.

Tato Poslanecká sněmovna schválila v tomto volebním období poměrně razantní zvýšení poplatků, zejména třeba i pro lidi, kteří žádnou televizi nebo rádio nemají. Za této situace Česká televize, Český rozhlas budou nakládat s více jak deseti miliardami korun a neexistuje efektivní, nezávislá kontrola nakládání s těmito prostředky. Nejvyšší kontrolní úřad, který jinak kontroluje úplně všechny státní instituce, hospodaření, tak si na ně nemůže posvítit, jakým způsobem se ty prostředky používají.

My jako Piráti jsme předložili několik změn, které by tento problém vyřešily, prosadili jsme to do programového prohlášení vlády. Předložili jsme vlastní návrhy zákonů, ty bohužel byly zamítnuty, aby se vůbec projednávaly tady ve Sněmovně. Většina splnila pouze tu první část programového prohlášení, a to, že lidem napařila větší poplatky, ale už nesplnila tu druhou část programového prohlášení, to, že zavede nezávislou kontrolu nad hospodařením s těmi více jak deseti miliardami veřejných peněz.

Proto navrhuji, abychom projednali jako Poslanecká sněmovna sněmovní tisk 978. Sněmovní tisk 978 je návrh schválený Senátem Parlamentu České republiky, na kterém se podílely i politické strany, které jsou tady ve Sněmovně a které tady mají většinu. Je to návrh, který získal i souhlasné stanovisko vlády. Ale kvůli tomu, že se blíží prázdniny Parlamentu, tak je možné, že se vůbec nestihne projednat, ačkoliv má všechna tato souhlasná, pozitivní stanoviska. Proto bych vás chtěl poprosit, abychom projednali sněmovní tisk 978 (dne) 2. 7. 2025, případně alternativní návrh: 2. 7. 2025, bude to upřesněno, v 15.00 hodin čili odpoledne. Pokud by příští středu probíhala třetí čtení, tak pak bychom se tady sešli ještě odpoledne a projednali bychom tento návrh, který doplní pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu tak, aby skutečně kontroloval hospodaření s koncesionářskými poplatky.

Druhý návrh, který zde předkládám, je doplnit program dnešního jednání o bod, o kterém už jsem mluvil toto dopoledne, a to problematiku zveřejňování dokumentů, které se týkají takzvané bitcoinové aféry. Asi všichni si klademe řadu otázek v bitcoinové aféře, včetně toho, jak je možné, že ministr financí Zbyněk Stanjura nechal čtyřicet dva dní ležet stanovisko od úředníků Ministerstva financí u svého ředitele kabinetu, pana Filipa Bendy. V tomto stanovisku přitom byly vážné informace o tom, že ty bitcoiny můžou být z nelegálních zdrojů, čili vykazovalo to znaky podezření z toho, že má docházet – že došlo – k praní špinavých

peněz nebo k pokusu o praní špinavých peněz. V případě bitcoinů takto vysoké hodnoty jde o trestnou činnost, u které je oznamovací povinnost. Z těch přiložených materiálů k dopisu z 30. ledna 2025 zase víme, že už tehdy Ministerstvo financí bylo informováno o tom, že se na nosičích nachází bitcoiny velmi vysoké hodnoty, čili všechny tyto dílky skládačky dohromady dávají jednoznačné podklady k tomu, abychom se ptali, jak je možné, že ministr financí Zbyněk Stanjura neoznámil tu činnost policii?

Jak je možné, že dodneška vláda nezveřejnila – přes ty veřejné proklamace, že všechno bude průhledné, všechno bude čisté, ultračisté, transparentní, že budou mít občané, novináři a politici přístup k dokumentům z této kauzy – tak dodneška jsme neobdrželi dokumenty, o které se jedná. Naopak Ministerstvo financí výslovně odmítlo poskytnout ty dokumenty, nezákonně je utajuje a vymlouvá se přitom na Policii České republiky, aniž by nás seznámili s příslušným rozhodnutím – jestli takové vůbec existuje, já se domnívám, že neexistuje – které by bránilo ministru financí zveřejnit ten materiál. Takže pokud budou i nadále nezákonně utajovány materiály v bitcoinové aféře, tak samozřejmě této Poslanecké sněmovně nezbyde nic jiného než to opakovaně a opakovaně projednávat. Je to porušení zákona, je to maření fungování parlamentu a jeho parlamentní kontroly. Nakonec bychom se tady museli dostat až k tomu, že budeme zřizovat vyšetřovací komise jenom k tomu, abychom se dostali k dokumentům, které jsou tímto způsobem nezákonně utajovány. Mimochodem, nezákonné utajování těchto dokumentů samozřejmě může naplňovat i skutkovou podstatu jiného trestného činu, a to zneužití pravomoci.

Takže domnívám se, že tomuto se skutečně všichni chceme vyhnout, a proto navrhuji, aby Poslanecká sněmovna dnes zařadila nový bod, který zní Výzva Zbyňku Stanjurovi ke zveřejnění podkladů od Ministerstva financí ohledně takzvaných špinavých bitcoinů. Díky tomu se bude moci každý z nás seznámit s informacemi, které měl k dispozici ministr financí Zbyněk Stanjura, na základě kterých nekonal.

Já nevím, jestli tyto informace má k dispozici například STAN nebo lidovci nebo TOP 09 jako koaliční partneři. Já vím, že v tento okamžik nejsou veřejně dostupné a mají je k dispozici pouze dva novináři, tak jak jsem o tom referoval toto dopoledne. Myslím si, že jde o natolik důležité informace, že by Poslanecká sněmovna a poslanci a poslankyně měli mít přístup k těmto dokumentům, tak jak to ostatně vyplývá z platných právních předpisů, a že to utajování je nezákonné a měli bychom proti tomu zasáhnout.

Děkuji za pozornost a za zvážení podpory těchto návrhů na doplnění dnešního pořadu jednání.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já také děkuji. Já to jenom zrekapituluji, nejprve navrhujete sněmovní tisk 978, což je novela ústavního zákona, senátní verze, na 2. 7. anebo 2. 7. v 15 hodin a poté nový bod, který se jmenuje Výzva Zbyňku Stanjurovi, Ministerstvu financí, ohledně kauzy špinavých bitcoinů, a to dneska. Děkuji.

Další dvě přihlášené, paní kolegyně Berenika Peštová se svým návrhem a připraví se paní poslankyně Zuzana Ožanová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěla zařadit jeden bod, který by se jmenoval nebo který by se nazýval Emisní povolenky a byl by dán jako první bod. Teď ho krátce odůvodním, proč jsem k tomuto přistoupila.

Minulý týden v Evropském parlamentu... (Hluk v sále.)

Prosím o ticho! Ztište se, jestli můžete, prosím. Děkuji. (Předsedající: Ano, já samozřejmě...) Nebo já zvednu hlas, to není problém. (Pobavení v sále.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: To je v pořádku, já to udělám za vás.

Požádám tuto ctěnou Sněmovnu (Poslankyně Peštová: Já můžu.), aby se ztišila, aby paní poslankyně Peštová mohla pokračovat. Prosím.

Poslankyně Berenika Peštová: Takže v minulém týdnu v Evropském parlamentu byla hlasována rezoluce, která vítá Clean Industrial Deal. Patrioti připravili několik pozměňovacích návrhů, které samozřejmě jdou proti tomuto vítání. Jeden z pozměňovacích návrhů byl, že se odkloňují a nechtějí přijmout to nesmyslné snížení 90 procent emisí do roku 2040. To byl jeden z pozměňovacích návrhů.

Další z pozměňovacích návrhů, který tam dali Patrioti, tak samozřejmě chtějí buď tvrdé změny, anebo zrušení emisních povolenek – směrnice o emisních povolenkách – a směrnice CBAM. Drahé kolegy, kteří zde sedí a mají krásná slova o tom, co budou všechno dělat s emisními povolenkami, jak je zastropují a jak je zruší a jak pro to něco udělají – náš pan premiér poté, co skončí vláda, tak si vždycky stoupne k mikrofonu a vypráví, jak oni nachází tu shodu a co pro to všechno dělají – tak já bych vás chtěla ubezpečit, že proti těmto návrhům...

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já se omlouvám, paní poslankyně, ale já tady nevidím žádného ministra, který by byl přítomen tady v sále. To znamená, že budeme muset pravděpodobně přerušit jednání Sněmovny. Vyčkáme do příchodu ministra třeba jednu minutu a poté uvidíme, zdali přeručíme jednání této Sněmovny.

Poslankyně Berenika Peštová: Tak já si myslím, že určitě (Předsedající: Omlouvám se vám.) ministr bude na cestě, já bych to dopověděla.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Vydržte, určitě ne. (Poslankyně Peštová: Ne?) Já vás potom zase zpátky vyzvu. (Poslankyně Peštová: Pan ministr!) Ano, pan ministr je tady, můžete pokračovat.

Poslankyně Berenika Peštová: Takže říkám... Bych ráda to jenom dopověděla. Takže bych ctěné kolegy jenom chtěla informovat, jak hlasovali jejich evropští poslanci. Proti těmto návrhům, které jsou zcela logické, protože jsou v souladu s tím, co tady říkáte, tak hlasovali poslanci STAN, hlasovali europoslanci KDU-ČSL, hlasovali poslanci Pirátů a hlasovali poslanci... Poslední, co tam máte... (Reakce z pléna.) Vás už jsem jmenovala. Jediný, kdo se přidal na stranu Patriotů, byla oděeska, takže tímto chválím ODS, protože topka taky hlasovala proti. Taky proti hlasovala topka, ano. Takže jediní ODS podpořili tyto návrhy Patriotů, i když tedy potom v závěru se přidali k těm vítáčům. Takže jenom soudruhy naše tady bych chtěla ubezpečit, že není slučitelné to, co tady říkáte našim občanům, protože vaši europoslanci se chovají úplně jinak než to, co vy tady říkáte lidem. Já děkuju Patriotům, že bojují za Českou republiku a za ty nesmysly, které vy tam vítáte.

Jenom abyste věděli, co nás čeká... Chemický průmysl jednoznačně deklaroval, že do tří až pěti let skončí 350 firem v chemickém průmyslu, což čítá à 200 000 zaměstnaneckých míst, takže jestli tady s tím vy souzníte, tak potěš koště. Děkuji. (Potlesk z řad ANO.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já také děkuji. To znamená, že bude nový bod, který navrhuje, je to první bod dnes s názvem Emisní povolenky.

V tuto chvíli je na řadě paní poslankyně Zuzana Ožanová, připraví se paní kolegyně Helena Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já běžně mívám trochu jiné body, nyní mám dva body. Nebojte, já nebudu dlouze mluvit. Já si myslím, že někdy stručně, jasné je dobré. Já si myslím, že už názvy těch mých dvou bodů budou dostatečně úderné.

Takže první bod, který navrhuji: Nestrannost ministryně vyjádřená apelem Milionu chvilek pro demokracii. Viděli jsme nějakou fotečku, jak se Milion chvilek zastavil na návštěvě Ministerstva spravedlnosti. Bohužel paní ministryně spravedlnosti místo toho, aby ukazovala, že je opravdu tou pravou a že nestranně vyšetří bitcoinovou kauzu, tak dělá pravý opak. Setkala se s hnutím Milion chvilek pro demokracii, organizací známou především tím, že je proti Andreji Babišovi, ale kauzy vlády jí nevadí.

To se ukazuje totiž i dnes, když je nyní v aktuálním čase na řadě kritika této vlády, objevuje se jen lhotečné přikyvování. Dozimetr nevadí, bitcoiny nevadí. No, možná trošičku. Jak je možné, že někdo, kdo staví svou reputaci na boji proti střetu zájmů a prohlubování demokracie, najednou mlčí před reálnou hrozbou? Všichni si vzpomeneme na rok 2021, kdy Milion chvilek svolal demonstraci v Praze proti ministryni Marii Benešové, proti ministryni, která nic neudělala špatně, jen mluvila pravdu a mluvila napřímo. Bohužel ale tato žena Milionu chvilek vadila už jen tím, že existovala. Tehdy prostě pouhá existence osoby vedla k demonstracím. A nyní? Tři tečky. Co teď? Setkáváme se s tím.

Ano, ministryně se sešla s Milionem chvilek, ale nikdo nemluví o jejich požadavcích, co kritizovali, kdy zaznělo jasné vyjádření „musíte odstoupit“ a podobně. Nic. Zjevně zvítězila politická objednávka nad deklarovanou nestranností a údajnou obranou demokracie. Setkání se konalo bez výrazného cíle, jako kdyby se jednalo o společenskou náplast. Žádná kritika, jen společná fotka. Všichni se máme rádi.

Dovoluji si proto položit řečnické otázky. Chtěla bych je položit při otevření bodu, ale jsem realistkou, proto je radši položím nyní. Proč hnutí, jež umí mobilizovat davy, pronásledovat cenou odpovědnosti (?), nyní mlčí, když vláda skutečně ovlivňuje státní orgány? Proč se s tímto hnutím vůbec paní ministryně setkává? Ano, může se setkávat, s kým chce, avšak milé společné foto ke kauze bitcoiny asi není tím, co by mělo bránit demokracii. Pokud chce Milion chvilek opravdu chránit demokracii, tak snad nejen bojem proti Babišovi. U kauzy Dozimetr, která propojuje přímo politiky s organizovaným zločinem, ticho po pěšině a u kauzy s bitcoiny drobný projev nevůle, aby se neřeklo. Pro koho Milion chvilek pracuje? Pro demokracii zjevně ne, pro některé politiky a jejich cíle zjevně ano.

Potom je otázkou, proč se najednou sešlo s ministryní spravedlnosti. Asi se jednalo o demonstraci, o demonstraci sympatií se získáním peněz, bitcoinů do rozpočtu. (Odmlka.) – Pardon. – Najednou demonstrace ani výčitky nejsou potřeba, stačí milé foto. Takto má vypadat propagace nestrannosti paní ministryně spravedlnosti.

Podívala jsem se dnes na stránky Milionu chvilek pro demokracii. Volně uvádím z jejich stránek: Předali paní ministryni apel, „aby bylo vyšetřování vedeno bez vnějších zásahů, aby byly zveřejněny klíčové závěry a aby byla vyvozena konkrétní personální odpovědnost tam, kde se prokáže pochybení. Ministryně Eva Decroix se rozhodla na tento apel reagovat a následně deklarovala svůj závazek postupovat právě v tomto duchu.“ Vážení kolegové a kolegyně, vážně apel nějaké politické neziskovky zaručí nestrannost paní ministryně? Takhle si představujeme nějakou záruku?

Neustále se z tisku dovídáme nové informace, které prokazují, že se mohlo situaci zabránit. Máme tyto informace z ministerstva? Kolegové, kolegyně, většinou ne. Máme je z tisku. Jak to, že je novináři mají dřív, než se to dozví poslanci a ti, co mají kontrolovat vládu? Jak je to možné? Takhle nestrannost opravdu nevypadá. Gratuluji, deklarovaná nestrannost paní ministryně je vyjádřena mlčením Milionu chvilek a to je tedy značně vypovídající.

Děkuji vám za pozornost k tomuto bodu a věřím, že obrana demokracie nepotřebuje jen fotky a apely, ale především činy. Tolik k prvnímu bodu, který navrhuji zařadit dnes jako první bod.

K druhému bodu – tady budu trochu kratší, ulevím vám, kolegové, kolegyně – já navrhuji další zajímavý bod, nazývám ho Porušování zákona ministryní spravedlnosti. Již z názvu bodu je zřejmé, že se nejedná o nějakou drobnost. Pro mě je velkým problémem, když paní ministryně – již rok, dle médií, můžeme připustit, že to mohla vědět i déle – není oprávněna užívat titul, přesto jej užívala.

V tisku jsem četla vyjádření typu pseudokauza, banalita. Opravdu? Tohle někdo myslel vážně? Úmyslné neoprávněné užívání titulu je přestupek dle zákona o vysokých školách, ustanovení § 93m. Vezmeme-li v úvahu, že dle Karlovy univerzity a její nostrifikace je paní Eva Decroix právnickou, je snad namístě předpokládat, že jí zákony nejsou cizí a snad se v nich dokáže orientovat. Zjednodušeně řečeno, právnička rok porušovala vědomě zákon.

Ano, pro někoho možná banalita, avšak takovéto jednání neočekáváte od ministryně spravedlnosti. Jedná se o trvající přestupek. Ač nejsem absolventkou práv, dokázala jsem příslušné ustanovení zákona vyhledat, proto si dovoluji předpokládat, že snad právník dokáže totéž, natož ministryně spravedlnosti. Kolegyně, kolegové, dovoluji si citovat ze zákona o vysokých školách zmíněný § 93 písm. m), přestupek fyzické osoby, odst. 1. „Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že úmyslně neoprávněně užívá vědeckou hodnost nebo titul absolventa vysoké školy.“ Za druhé: „Za přestupek podle odst. 1 lze uložit pokutu do 50 000 korun.“

Ano, mám problém s tím, když ministryně spravedlnosti vědomě porušovala zákon. Jiný ministr spravedlnosti v reakci na zjištění, že neoprávněně užíval titul JUDr., rezignoval. Jan Kalvoda se k tomu postavil tehdy čelem. Můžeme očekávat, že se stejně zachová i současná ministryně spravedlnosti? No, dle vyjádření nevím. Očekávala bych od paní ministryně – notabene ministryně spravedlnosti – stejnou reakci. Nejedná se pouze o to, co vystudovala, jedná se o to, že porušovala zákon, soustavně. Spravedlnost – včetně ministryně – je však zjevně slepá. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já také děkuji. V tuto chvíli tady máte dva body, které navrhuje na dnešní den, poté... Nebo jeden bod se jmenuje Nestrannost ministryně spravedlnosti vyjádřená apelem Milionu chviliek pro demokracii (Poslankyně Ožanová mimo mikrofon: Ano.) a druhý Porušování zákona ministryní spravedlnosti. (Poslankyně Ožanová mimo mikrofon: Ano. Oba jako první bod.) Ano.

V tuto chvíli je na řadě paní poslankyně Helena Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Milé kolegyně, milí kolegové, já vlastně tady vystupuji kvůli spoluobčanům a spoluobčankám. Měla jsem teď několik setkání, minulý týden i tento týden – v Kutné Hoře, v Benešově, v Praze – a čelím otázkám, na které nedovedu odpovědět. Rešerši, kterou jsem si udělala... Právě proto jsem třeba minulý týden v Událostech, komentářích odmítla se bavit o vzdělání nebo – ať už dostatečném, nebo nedostatečném – o jeho ukončení a o kompetenci paní ministryně spravedlnosti Evy Decroix v oblasti práva, protože jsem neměla ty informace k dispozici, ale já stále tápu, protože vlastně nevím, jak to je. Z té rešerše stručné, kterou jsem získala, tak je zřejmé tedy rozhodně to, že aby byla ta nostrifikace Karlovy univerzity opravdu podložená dokumenty, které osvědčují právní způsobilost, kompetenci, studium práva – to zdůrazňuji, práva, ne nějaké právo pro neprávnický nebo právo ve veřejné správě – tak paní ministryně musí mít k dispozici doklady, které nejsou jenom dokladem, diplomem – já nejsem frankofonní, omlouvám se, když to budu teď číst – Diplôme d'études universitaires générales, ale zkratka je jasná, DEUG, ale musí mít

takzvanou licence, což je tříleté studium na právnické fakultě v oboru právo, ne něco, co s právem jenom nepřímo souvisí. Teprve nato může získat titul Master 1, což je opravdu klíčový dokument.

Protože nemám ráda pochybnosti, ale nemám ráda ani aféry, kterým jsem v minulosti, různým kampaním, čelila – jediné, co můžete potom udělat, je žaloba na ochranu osobnosti, kterou sice potom vyhrajete, ale trvá vás to nervy, peníze a hlavně čas, tak ji toho chci ušetřit – proto doufám, že budete hlasovat pro zařazení bodu... Můžeme to nazvat i Odstranění otazníků nad vzděláním ministryně spravedlnosti Evy Decroix, v rámci kterého by nám vysvětlila, jaké dokumenty předložila v rámci nostrifikačního procesu Univerzity Karlově. Tam, myslím, bez velkých problémů zjistíme, jestli to vzdělání opravdu odpovídá vysokoškolskému právnickému vzdělání – právo a právní vědy – nebo jestli ty doklady byly pouze chybně interpretovány. Lidská chyba je možná kdykoliv. Zmýlit se může lékař, soudce, dokonce samozřejmě i univerzita. (Hluk v sále.) Ale já nechci něco předjímat. Jsem poslední, která by svoji alma mater kritizovala, nicméně i ona musí obstát.

Pardon, já tedy myslím si, že mluvím pořád zdvořile a to pokřikování, to se mi zdá docela takové nedůstojné, takové nedůstojné. Spíš to...

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Ano, já bych vás také požádal, vážení hlavně páni poslanci, abyste nepokřikovali (Poslankyně Válková: Děkuju, pane místopředsedo.) na paní poslankyni. Děkuji.

Poslankyně Helena Válková: Spíš to svědčí o tom, že někdo má problém s tím, že tady vůbec kladu jenom otázky, což už je tedy – jako advokátka, bych řekla – velmi, velmi zajímavé, takže pokračujte dál, prosím.

V každém případě bych byla ráda, kdybychom ty dokumenty měli, abychom se s nimi mohli seznámit. Já také netajím své diplomy, nikdo z nás, kdo má úplné právnické magisterské studium. Stejně tak dobře vím, že doktorské studium je jenom teoretická nadstavba, ale ten grunt musí sedět, české národní právo musí každý právník zvládnout. Pokud paní ministryně tyto dokumenty má, tak já jí právě dávám tu možnost – a opravdu budu ráda, když se obhájí – rozptýlit ty pochybnosti a já budu moci na otázky, které mi naši občané kladou, odpovědět: Ne, tak to není, paní ministryně má všechno v pořádku. Anebo odpovědět opačně. Ale sama bez její pomoci samozřejmě nebudu na tyto otázky umět odpovědět.

Proto vás prosím, abyste zvedli ruku pro zařazení bodu, který tedy jsem teď preformulovala – dokonce ještě pozitivně – původně jsem měla otazníky nad vzděláním a teď dám Odstranění otazníků nad vzděláním ministryně spravedlnosti Evy Decroix, a abyste zařadili tento bod – ono to logicky navazuje na bod mé předřečnice a milé kolegyně, paní poslankyně Zuzany Ožanové – čili za ty dva body nebo jeden bod, který tady přede mnou představila, to znamená, na dnešní jednání po těch dvou bodech, které se týkaly nestrannosti paní ministryně a porušování zákona paní ministryní spravedlnosti. Děkuju vám za pozornost.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já taktéž děkuji. V tuto chvíli je tady poslední přihlášený a to je pan poslanec Miloš Nový, taktéž s návrhem nového bodu. Prosím.

Poslanec Miloš Nový: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych se v souvislosti se snahou opozice vyslovit nedůvěru vládě Petra Fialy v průběhu minulého týdne vrátil k opakující se výzvě předsedy SPD Tomia Okamury týkající se takzvané přímé demokracie a navrhl zařazení dodatečného bodu pod názvem Nebezpečí institutu lidových celostátních referend.

Nyní stručně zdůvodním, proč teoretičtí ekonomové na celostátní úrovni obhajují princip zastupitelské demokracie a odmítají princip demokracie přímé. Oním důležitým důvodem je slavný pojem z teorie veřejné volby, takzvaná racionální neznalost neboli racionální ignorace. Jen mimochodem, za teorii veřejné volby mimo jiné získal americký ekonom James Buchanan v roce 1986 Nobelovu cenu za ekonomii. Racionální neznalost je na první pohled protimluvem. Jak může být neznalost racionální? Nemělo by to být naopak? Jeden ze základních ekonomických principů hovoří o tom, že ekonomické subjekty, jako jsou domácnosti a firmy, se při svém rozhodování řídí porovnáváním přínosů a nákladů. Jsou-li přínosy z nějaké činnosti vyšší než náklady na tuto činnost, pak je racionální, pak je žádoucí tuto činnost vykonat. Naopak, jsou-li náklady vyšší než příjmy, pak je racionální tuto činnost nerealizovat.

Skvělou ukázkou pro pochopení tohoto principu je příklad přijímání Lisabonské smlouvy o Evropské unii prostřednictvím lidového referenda. Jakým způsobem by se měl chovat zodpovědný volič, který se chce zúčastnit lidového referenda, které Lisabonskou smlouvu buď schválí, nebo odmítne? Čím budou tvořeny přínosy pro příslušného voliče? Uvedené přínosy budou spočívat ve faktu, že volič většinou svého jediného exkluzivního volebního hlasu je schopen rozhodnout, zda Lisabonská smlouva celostátním referendem projde, či neprojde. Jaká však může být váha volebního hlasu jediného voliče? V případě České republiky je tato váha přibližně ve výši jedné sedmimiliontiny, viz počet oprávněných voličů, což je hodnota blíží se k nule. Jinými slovy, volič svým jediným exkluzivním volebním hlasem v podstatě vůbec nic nerozhodne. Nyní k druhé straně naší nerovnice a to jsou náklady spojené se získáním potřebných a nutných znalostí o obsahu a principech fungování Lisabonské smlouvy. Uvedené náklady budou pro individuálního voliče značné, neboť budou spočívat ve stovkách hodin strávených studiem tohoto složitého právního textu čítajícího stovky stran, kterému právní laik v podstatě ani rozumět nemůže. Do nákladů získání potřebných informací bude nutné započítat i placené konzultace s právníky, kteří individuálnímu voliči Lisabonskou smlouvu přiblíží a vysvětlí. Porovnáme-li, přínosy a náklady, pak přínosy spočívající ve faktu, že volič svým jediným hlasem rozhodl o osudu Lisabonské smlouvy, jsou nulové, ale náklady na získání informací jsou značné. Těžce získaná znalost je k ničemu, je tedy neracionální. Řečeno opačně, racionální je v tomto případě neznalost.

Jakým způsobem by se tedy měl racionálně jednající, přemýšlející a zodpovědný volič chovat? Racionální variantou je v tomto případě rozhodnutí o přenesení příslušného rozhodnutí o Lisabonské smlouvě o jeden stupeň výše, to je na voličova zastupitele, tedy poslance a senátora. Jaký je v tomto případě výsledek porovnání přínosů a nákladů? Na straně přínosů jsou v minulosti známy konkrétní příklady, kdy zákonné normy prošly či nepošly o jeden poslanecký či senátorský hlas. Výše přínosu zastupitelů, ve smyslu schopnosti svým hlasem ovlivnit osud dané normy, je v porovnání s běžným voličem nesrovnatelná. Naopak strana nákladů je o několik řádů nižší, neboť zastupitelé mají ke svému rozhodování k dispozici tým státem placených asistentů, expertů a dalších, kteří pro zastupitele mohou zpracovat potřebné analýzy. Zároveň zastupitelé mohou bezplatně využít analýzy různých, například parlamentních institutů. Shrnuto, příjmy ve smyslu rozhodnutí o dané zákonné normě jsou značné, náklady potřebných znalostí jsou minimální. Za racionální je tedy v případě zastupitelů považována znalost.

To, co jsem právě popsal, je ve stručnosti princip zastupitelské demokracie, kdy důležitá rozhodnutí činí zastupitelé, pro které je znalost racionální, nikoliv obyčejný volič, pro kterého je naopak racionální neznalost. Racionální neznalost voliče v případě celostátních referend, kde navíc mimořádně záleží na stylu a typu položené otázky, o které se hlasuje, následně velmi často vede k rozhodnutím, která jsou emocionální. Negativní dopady emocionálních rozhodování ukazuje příklad: proces britského vystoupení z Evropské unie, tedy brexit. Emocionální rozhodování britských voličů, navíc ovlivněné bulvárními médii, jež masově šířila polopravdy a lži v rámci předreferendové kampaně, v konečném důsledku vytrhlo

Velkou Británií ze svazku zemí Evropské unie a odsoudilo ji tak k postupnému hospodářskému úpadku. Co je dnes Britům platné, že většina brexitářů lituje svého rozhodnutí? Škoda, jež byla celostátním referendem způsobena, je nevratná.

Jestliže ekonomové na jedné straně z výše uvedených důvodů odmítají celostátní referendum, pak na straně druhé naopak vítají referenda místní. Zde se karta obrací, neboť místní volič má téměř dokonalou znalost o místních problémech příslušného města či obce a váha jeho hlasu je v porovnání s celostátním referendem výrazně vyšší. V tomto případě je tedy pravděpodobnost racionálního rozhodování na úkor rozhodování emocionálního výrazně vyšší. Racionální neznalost tedy říká: Ne celostátním referendům, naopak ano referendům místním.

Děkuji vám za pozornost a prosím vás o zařazení tohoto bodu na program dnešního jednání.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Ano, děkuji, takže tuto problematiku chcete hlouběji prodiskutovat v novém bodu, který se jmenuje Nebezpečí institutu lidových celostátních referend, na dnešní den. Dobře, děkuji moc.

V tuto chvíli se ptám, zdali se hlásí ještě někdo s pozměňovacím nebo doplňujícím návrhem k návrhu pořadu? Já takto nevidím, přivolám kolegyně a kolegy z předsálí, poněvadž budeme hlasovat o všech návrzích.

Pan předseda Marek Benda se hlásí, prosím, s přednostním právem.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Myslím, že je dobře, abyste začal přivolávat, ale poprosil bych o tříminutovou přestávku, aby se důstojně dalo přijít do sálu.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Ano, v tuto chvíli tedy vyhlašuji tříminutovou přestávku na jednání klubu ODS.

(Jednání přerušeno v 14.58 hodin.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Vážené kolegyně, vážení kolegové, přestávka uplynula.

Já jsem vás všechny v tuto chvíli odhlásil na základě požadavku. Prosím, abyste se přihlásili vašimi identifikačními kartami.

Budeme hlasovat o jednotlivých návrzích tak, jak byly předneseny poslankyněmi a poslanci této Sněmovny.

Nejdříve je tady návrh paní místopředsedkyně Olgy Richterové ohledně sněmovního tisku 966, což je zákon o zadávání veřejných zakázek, na zařazení tohoto bodu na dnešní den.

Já jsem zahájil hlasování. Táži se, kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno 169 poslankyň a poslanců, pro 24, proti 29. Tento návrh byl zamítnut.

Pan předseda Michálek navrhuje sněmovní tisk 978, což je novela ústavního zákona, senátní verze, zařadit na 2. 7., a to ve dvou variantách. Nejdříve ale budeme hlasovat o zařazení tohoto bodu.

Zahájil jsem hlasování. Táhá se, kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno 169 poslanců, pro 80, proti 44. Tento návrh byl zamítnut.

Pan kolega Michálek navrhuje další nový bod, který se jmenuje Výzva Zbyňku Stanjurovi, ministru financí, ohledně kauzy špinavých bitcoinů, zařadit na dnešní den.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno 169 poslanců, pro 78, proti 56. Tento návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Berenika Peštová navrhuje nový bod, který se jmenuje Emisní povolenky.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno 169 poslanců, pro 82, proti 60. Tento návrh byl zamítnut.

Paní kolegyně Zuzana Ožanová navrhuje nový bod Nestrannost ministryně spravedlnosti vyjádřená apelem Milionu chvilek pro demokracii.

Já jsem zahájil hlasování. Ptám se, kdo je pro? Proti?

(Hlasování číslo 6), přihlášeno 170 poslankyň a poslanců, pro 82, proti 66. Tento návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Zuzana Ožanová navrhuje další nový bod s názvem Porušování zákona ministryní spravedlnosti.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Proti?

Hlasování s pořadovým číslem 7, přihlášeno 170 poslanců, pro 84, proti 71. Tento návrh byl zamítnut.

Paní poslankyně Helena Válková navrhuje nový bod Odstranění otazníků nad vzděláním ministryně spravedlnosti.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno 170 poslanců, pro 81, proti 73. Tento návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Miloš Nový navrhuje nový bod Nebezpečí institutu lidových celostátních referend.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno 170 poslanců, pro 8, proti 107. Tento návrh byl zamítnut.

Nyní jsme se vypořádali se všemi hlasováními, nyní tedy budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 145. schůze Poslanecké sněmovny tak, jak byl písemně předložen.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Proti?

Hlasování 10, přihlášeno 170 poslanců, pro 89, proti žádný. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že pořad schůze byl schválen.

V tuto chvíli předám řízení schůze panu místopředsedovi Bartoškovi.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, budeme pokračovat v projednávání bodů tak, jak byly schváleny v rámci této schůze.

Otevírám první bod a tím je

1.

**Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 793/6/ – vráceno Senátem**

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 793/7. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozeslány elektronickou poštou.

Já mezi námi vítám senátora Stanislava Balíka.

Prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům nejprve vyjádřil pan poslanec Pavel Klíma, poté dostane slovo pan senátor. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Klíma: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, nebudu vás dlouho zdržovat fakty. Všechno jsme si řekli, když jsme před měsícem a půl tady tu novelu všichni jednomyslně schválili.

Jenom mi dovolu v krátkosti vás seznámit s průběhem jednání v Senátu. Absolvoval jsem garanční školský výbor jeden týden před plénem. Shrnu to jako absolutní úspěch, pouze pochvaly na komplexnost novely, na připravenost v dlouhém čase se zástupci praxe, ocenili dvouletý prostor na implementaci a přípravu škol i školek, jen superlativy.

Na ústavně-právním výboru jsem si vyslechl trochu jiné názory. Ostatně s tím vás seznámí pan senátor Balík. Já vás prosím, abyste si je trpělivě vyslechli a potom v debatě to eventuálně zkusili okomentovat.

Jenom na závěr mi dovolu říct, že je mi líto, že senátoři nepochopili komplexnost té novely. Chceme plynulý přechod z mateřinek do základních škol, chceme podporu žákům, učitelům i rodičům právě v tomto kroku a tu komplexnost, tu podporu v základních školách z toho chtějí senátoři vykostit. Proto jako zástupce předkladatele vám zodpovědně říkám: Kvalita té novely tkví právě v oné komplexnosti. Věřte svým poslancům z vašich klubů, věřte senátnímu školskému výboru, který ho jednomyslně doporučil. Raději neodhlasujme nic než senátní verzi. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Prosím, aby se ujal slova senátor Stanislav Balík. Prosím, máte slovo, pane senátore.

Senátor Stanislav Balík: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Senát mě pověřil, abych zde představil pozměněnou verzi takzvané malé

školské novely a důvody, které nás vedly k poměrně neobvyklému kroku posledních let, tedy k vrácení návrhu zákona s pozměňovacími návrhy.

Co spojilo senátorky a senátory ze všech senátních klubů a nezařazené, od sociálních liberálů až po konzervativce? Byl to apel, abychom skrze zákonné příkazy a zákazy nenutili společnost k překotným změnám. Jádrem novely je omezení počtu odkladů zahájení povinné školní docházky, čemuž je věnována datově podložená obecná část odůvodnění změny zákona. S touto změnou, kterou Senát podpořil, bylo ale spojeno několik dalších opatření, která jsou prezentována jako podpůrná, aniž by bylo datově doloženo, že jejich zavedení má souvislost s důvody, které dnes vedou k fenoménu odkladů zahájení povinné školní docházky, tedy že by rodiče, kteří dnes žádají o odklad, o něj nežádali, kdyby se v první a druhé třídě hodnotilo slovně, kdyby neexistovala možnost zopakovat první ročník, či pokud by v každé třídě s patnácti a více prvňáky byl takzvaný parametrizovaný asistent pedagoga.

Jaké změny a proč vrácení návrh obsahuje? Jsou celkem čtyři:

Možnost i nadále volit formu hodnocení v prvních a druhých třídách, v případě přijetí pozměňovacího návrhu by zůstal v prvních i druhých třídách zachován stávající stav, kdy o způsobu hodnocení, o tom, jestli se bude hodnotit slovně, nebo známkovat, rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady. Vy víte, že ve školské radě jsou zástupci rodičů, pedagogů a zřizovatele. Je to tedy už dnes projev samosprávy. Už dnes mohou školy rozhodovat o zavedení slovního hodnocení. Podle údajů Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy tak ale činí jenom 20 procent škol. Jinými slovy, čtyři pětiny škol, přestože už dnes mohou, vědomě k tomuto způsobu hodnocení nepřistoupily. Domnívám se, že podobné věci, tedy například to, jakým způsobem učitel hodnotí žáky, nemáme nařizovat skrze zákon, zvlášť když na tom není široká shoda pedagogů. Máme k nim vést a vychovávat, máme motivovat a povzbuzovat, máme podporovat vzdělávací programy na pedagogických fakultách a pak se dočkáme toho, že když změna bude, tak bude efektivní a trvalá. Takže ze strany Senátu to není zákaz slovního hodnocení, jak se někdy mylně v médiích objevuje a jak jsem slyšel i od některých z vás. Jak jsem už zmínil, zákon samozřejmě zachovává možnost, že když se škola pro slovní hodnocení rozhodne, může ho okamžitě zavést.

Druhá změna, možnost i nadále opakovat první ročník, v případě přijetí pozměňovacího návrhu by zůstal zachován stávající stav, aby o postoupení do druhé třídy nerozhodoval zákon, ale i nadále učitel v první třídě, který pravděpodobně lépe než vy nebo já ví, zda má dané dítě postoupit do druhé třídy, či zda by pro něj náhodou nebylo lepší si první třídu zopakovat a do té druhé jít připravenější. Poslanecká sněmovna ani Senát nejsou sborovnou na schůzi pedagogické rady, aby namísto učitelů rozhodovali o tom, kdo má postoupit do druhé třídy.

Třetí změna, plošné zavedení takzvaných parametrizovaných asistentů pedagoga v prvních třídách, už dnes jsou i v prvních třídách asistenti, pokud je konkrétní děti potřebují. Na tom se nic nezmění.

Čtvrtá změna, klinický logoped jako další osoba vydávající doporučující posouzení pro odklad povinné školní docházky, je navržen k doplnění vedle lékaře a klinického psychologa. Byl to pozměňovací návrh, který vzešel ze senátního klubu ANO. Klinický logoped většinou sleduje vývoj dítěte, ví, jestli se jeho stav zlepšuje, či zda mu prospěl odklad školní docházky. Jsou to právě logopedické vady a poruchy řeči, které jsou jedním z nejčastějších důvodů v rámci odkladu školní docházky.

Mám za to, že jde o změny, které jsou v souladu s vaším viděním světa, s pojetím svobodné společnosti. Často slyšíme nářky na přeregulovanost našeho veřejného prostoru, nářky na to, že nedáváme prostor svobodě, ale že spoustu věcí svazujeme zákony a vyhláškami. Nyní máte možnost některé zbytečné příkazy a zákazy odstranit a nechat větší svobodu a odpovědnost těm, kdo vzdělávají. Není to ze strany Senátu boj proti změnám ve školství. Zákonem můžeme a máme měnit struktury školství a vzdělávání, protože máme

přímý vliv na to, zda se změna stane, nebo ne. Nemáme ale zákonem vstupovat do až jakési hodně privátní sféry vztahu mezi učitelem a žákem, například při vyslovování hodnocení. Respektive dělat to můžeme, ale pak se nedivme, že jsme to mysleli dobře, ale dopadlo to jako vždycky, tedy jinak, než jsme čekali.

Je možné – možná skoro jisté – že časem změny, které obsahoval vámi původně schválený návrh, skutečně nastanou. Budou ale trvalejší a cennější proto, že k nim společnost, vzdělavatelé a rodiče dojdou přirozeně, a ne cestou příkazu. Prosím, neved'me a nerozpoutávejme zbytečné kulturní války, nevyčítejme si, kdo je větší či menší pedagogický ignorant. Nechme na pedagogických fakultách a nejrůznějších vzdělávacích iniciativách pro učitele, aby měnily školský terén. Nenálepkujme své názorové oponenty tím, do kterého století či ke které císařovně patří. In dubio pro libertate, tedy v pochybnostech ve prospěch svobody.

Prosím, podpořte svými hlasy návrh zákona v podobě, v jaké k vám přišel ze Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane senátore. Chci se zeptat, zda k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu se chce vyjádřit zpravodaj garančního výboru, pan poslanec Martin Hájek? Není tomu tak.

Otevírám rozpravu, kde eviduji dvě přihlášky. Jako první vystoupí pan poslanec Zdeněk Kettner a připraví se paní poslankyně Jana Berkovcová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já budu celkem krátký. Myslím si, že kdo poslouchá moje názory na školství, ví velice dobře, že patřím k té konzervativní části pedagogické veřejnosti. To znamená, jakékoli nepromyšlené změny nevítám, velice je kritizuji.

V tomto případě je tady ale úplný opak. Tady se objevil zákon, na kterém se shodly všechny politické strany napříč politickým spektrem. Byl to zákon, který se připravoval dlouhodobě, bylo to x hodin, spoustu setkání, diskusí, hledání kompromisů. Ano, i já jsem ten člověk, který dává přednost známkování, a v okamžiku, kdy někdo mluví o úplném známkování, tak se mi takzvaně ježí chloupky za krkem, protože to si myslím, že tam by ta dobrovolnost měla být. My ale tady neřešíme známkování primárně, my tady řešíme ty odklady. Ten zákon, který byl předložen Poslanecké sněmovně a jejíž Poslanecká sněmovna schválila, se na ten problém koukal komplexně, ze všech možných úhlů. Opravdu promyšlené. Páni senátoři se mohli zeptat, my jsme jim mohli vysvětlit, proč a jak. I já, který jsem zastáncem jenom toho známkování a slovní hodnocení úplně nemusím, tak jsem přistoupil na ten kompromis. Proč jsem na něj přistoupil? Protože je to zase na základě toho celku. V okamžiku, kdy začneme vytrhávat jednotlivé dílčí věci z kontextu, tak ten celek přestane fungovat. Nebude prostě fungovat. Pokud zvolíme ten senátní návrh, tak na rovinu vám říkám, to radši už vůbec nic. To nadělá méně škody než to, když schválíme tu ořezanou a nebojím se říct zmrzačenou senátní verzi.

To znamená, že já za klub SPD říkám, že my budeme hlasovat proti senátní verzi a podpoříme opět verzi poslaneckou. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD a některých koaličních poslanců.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Nyní paní poslankyně Jana Berkovcová, řádně přihlášená do obecné rozpravy. Máte slovo.

Poslankyně Jana Berkovcová: Děkuji za slovo. Krásný dobrý den, dámy a pánové, já bych taky ráda vystoupila na podporu původního návrhu, tedy sněmovní verze novely

školského zákona. Musím tedy říct, že jsem s úžasem až šokem sledovala jednání Senátu a přijetí pozměňovacích návrhů Senátu k návrhu novely o odkladech školní docházky. Bohužel... Nebo chci poděkovat senátorům ze školského senátního výboru, kteří obhajovali tuto naši propracovanou sněmovní verzi, na které pracovala odborná pracovní skupina téměř dva roky a ve shodě s odborníky a ve shodě tady napříč všemi kluby ve Sněmovně byla zde tato verze přijata. Bohužel převážily v Senátu názory odborníků – řekněme – jejichž jedinou odborností bylo ale to, že sami do školy kdysi chodili.

Ale chodili jste do školy, páni senátoři, někdy v šedesátých, sedmdesátých letech, argumentovali jste argumenty typu odpovídajícího té době, ale školství se někam posunulo za tu dobu. Pořád mluvíme o modernizaci školství a vy tam argumentujete tmářskými argumenty.

Ano, všichni jsme chodili do školy, všichni jsme dostávali známky, ale tohle není debata o známkování. Nemůžeme smrsknout celou debatu o novele řešící odklady školní docházky pouze na známkování. To jenom svědčí o tom, že jste absolutně nepochopili záměr a ucelenost celé té novely. Ta novela zpřisňuje podmínky pro odklad školní docházky a ano, má svoje kritiky, ale ta kritika vychází z obav, že děti méně školně zralé budou mít ve školách problémy. To byla kritika k té novele, a právě proto to zpřísnění odkladu školní docházky je doprovázeno celým komplexem, celým balíčkem podpůrných opatření, která mají dětem – potažmo těm hlavně méně zralým – usnadnit přechod z mateřské školy do první třídy, usnadnit práci učitelům, kteří budou pracovat s heterogenní třídou, kde mohou mít i méně zralé děti.

Vy jste všechna tato podpůrná opatření odrázeli, ať to je zrušení známkování v první, druhé třídě, ať to je nemožnost propadnout v první třídě. To jsou věci, které mají snížit ten tlak na výkon a snížit obavy rodičů, že jde dítě do školy. Asistent v první třídě má pomoci učitelům, aby na to nebyl sám, pokud mu tam přijdou děti méně školně zralé, takže naprosté nepochopení celého záměru.

Já vás, prosím, kolegové, hlasujme proti senátní verzi zákona a podpořme naši původní sněmovní verzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, paní poslankyně. Ptám se, zda se někdo další hlásí do rozpravy? Já osobně nikoho dalšího přihlášeného nevidím, a je-li tomu tak, tak končím rozpravu.

Ptám se, zda pan senátor nebo pan navrhovatel chcete závěrečná slova? Nevidím zájem.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Já přednesu návrh usnesení... Zavolám kolegy, kolegyně z předsálí.

Eviduji žádost o vaše odhlášení, já vás tedy všechny odhlásím a požádám vás, abyste se přihlásili svými kartami.

Mezitím přečtu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, v závorce školský zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 793/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 793/7.“

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 11, přihlášeno je 161 poslankyň a poslanců, pro 1, proti 150. Poslanecká sněmovna nevyslovila souhlas s tímto návrhem usnesení.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je potřeba souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslanců. Korum je už nastaveno, a já tedy přednesu návrh usnesení. (Místopředsedkyně Kovářová se hlásí o slovo.)

Omlouvám se. Paní místopředsedkyně, prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně PSP Věra Kovářová: K hlasování, hlasovala jsem proti, na sjetině mám pro. Nezpochybňuji hlasování, jenom pro stenozáznam. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji.

Já tedy přednesu návrh usnesení, o kterém budeme hlasovat: „Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, v závorce školský zákon, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, v kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 793/6.“

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 12, přihlášeno je 163 poslankyň a poslanců, pro 161, proti nikdo. Konstatuji, že jsme tento návrh zákona přijali dle tohoto návrhu usnesení. (Potlesk napříč sálem.)

Děkuji panu senátorovi, panu navrhovateli a končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání, a tím je

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 883/6/ – vráceno Senátem

Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 883/7. Informace k pozměňovacím návrhům vám byly rozeslány elektronickou poštou.

Vítám mezi námi senátora Miroslava Plevného.

Prosím, aby za navrhovatele se k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil poslanec Lukáš Vlček. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Lukáš Vlček: Dámy a pánové, pane předsedající, vážení členové vlády, vážený pane senátore, dobré odpoledne. Dovolte, abych na začátek

krátce okomentoval návrh zákona, který původně přišel do Poslanecké sněmovny z pera poslanců Lukáše Vlčka, Ivana Adamce, Róberta Telekyho a Michala Kučery, tedy návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách... (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane poslanče, že vám vstupuju do vašeho projevu.

Ale kolegyně, kolegové, míra hluku v sále je poměrně vysoká. Máte-li potřebu diskutovat, a to jak v pravé či v levé části sálu, prosím, abyste své diskuse přenesli do předsálí, jak v pravé... Jak v pravé, tak v levé části sálu. Prosím, diskutujte v předsálí.

Prosím, pokračujte.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Lukáš Vlček: Tak pane předsedající, děkuji za sjednání klidu, ale já věřím, že budu popisovat věc, která je obecně známá už jen z toho důvodu, jak velkou politickou shodu skrz všechny jednotlivé poslanecké kluby jsme ve Sněmovně našli. Ta shoda se hledala komplikovaně, ale s vůlí tu shodu nalézt. Připomenu, že pro tu konečnou podobu zákona hlasovalo 170 ze 171 přítomných poslanců.

Co za tím je, za touto normou? Proč fyzicky jsme tuto normu přednesli? No, je za tím velmi komplikovaný, velmi složitý, ale zároveň jasně ukazující matematický model, takzvaná analýza zdroje přiměřenosti, která ukazuje, že pokud Česká republika nebude významně v následujících letech – významně – investovat do nových zdrojů energie, tak máme jako společnost opravdu velký problém.

Tato norma navazuje i na předchozí legislativní aktivity v oblasti obnovitelných zdrojů, a jedná se tedy o klíčovou novelu v oblasti transformace energetiky.

Já velmi krátce jenom připomenu její samotný obsah, ať je to tedy téma zrychlení povolovacího procesu na nové, primárně plynové zdroje nad 100 megawattů, ať je to otázka úpravy povinnosti nad rámec licence i pro elektrárny v případě ohrožení bezpečnosti dodávek – to je téma uhlí – je to otázka zpřesnění kapacitních mechanismů, tedy věci, které jsou hospodářsky a bezpečnostně věci opravdu strategického významu.

Jinak v Poslanecké sněmovně bylo projednáno mnoho pozměňovacích návrhů, na většině z nich byla nalezena shoda, ať už otázka individuálních kontrol, které byly zvýšeny na úroveň 145 kilowattů, úprava stavebních předpisů pro Prahu, Brno, Ostravu anebo i téma některých, řekněme, nešvarů, jak to tak říci? Otázka mařičů, krátce připomenu, zamezení maření elektrické energie, a zmocnění pro Ministerstvo průmyslu a obchodu vydat vyhlášku, co to ten mařič technicky je, jaká je potom následná kontrola státní energetické koncepce a jaká zařízení v tomto ohledu mohou být nebo nemohou být instalována? Je to otázka blokových kapacit, tedy tento zákon jako takový zasahuje nejenom do oblasti plynu nebo řešení provozování uhelných elektráren v případě nedostatku, ale zároveň tato norma i podporuje otázku obnovitelných zdrojů energie. Přece jenom připojování nových kapacit v dnešní době naráží mnohdy na technické aspekty a soustavy jsou mnohdy zablokované, proto tedy odblokování té blokové kapacity. No a nebo třeba otázka zrychlení povolacího procesu i pro výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů o celkovém instalovaném výkonu nad 15 megawattů.

Na tomto byla nalezena z velké části shoda. Sněmovna hlasovala, jak jsem říkal, počtem 170 přítomných pro ze 171.

Do další části legislativního procesu norma putovala do horní komory, kde horní komora tuto normu projednala – on nepochybně pan senátor Plevný o tom bude hovořit – kde nebyla nalezena shoda právě v tématu, řekněme, těch individuálních kontrol. Tady – za mě komentář – je tedy otázka respektování názoru Senátu, což ale neznamená, že bychom neměli

brát v potaz zákon jako celek, který právě z těch bezpečnostně-strategicky-hospodářských hledisek... Tato hlediska výrazně převažují a neměli bychom na to zapomínat.

Dovolte, abych na závěr, na konci svého úvodního slova požádal Sněmovnu samozřejmě o zvážení projednání nebo respektive hlasování této normy, a to tedy zvážít patřičné přínosy, které tento zákon i s ohledem na nalezení velké politické shody přináší. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já taky děkuji, pane ministře.

My jsme se vystřídali v řízení schůze Sněmovny.

V tuto chvíli prosím, aby se slova ujal pan senátor Miroslav Plevný. Vážený pane senátore, prosím, máte slovo.

Senátor Miroslav Plevný: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jsem zde, abych odůvodnil návrh zákona známého jako lex plyn, ve znění pozměňovacího návrhu přijatého Senátem. Samotný zákon lex plyn je potřebný a nutný a na tom panuje mezi Poslaneckou sněmovnou a Senátem naprostá shoda. Na hospodářském výboru i na plénu Senátu byl dlouze diskutován věcný záměr i obsah zákona a téměř všichni kolegové s ním vyjádřili souhlas. Je na místě poděkovat Ministerstvu průmyslu a obchodu i ministru Lukáši Vlčkovi, že takto důležitý zákon dokázali včas připravit a provést legislativním procesem.

Nicméně vzhledem k tomu, že znění zákona postoupené Poslaneckou sněmovnou zůstává v otázce individuálních kontrol i nadále v přímém rozporu s postojem, který Senát k otázce kontrol zaujal, Senát navrhuje předloženým pozměňovacím návrhem zrušit část zákona, která zásadním způsobem mění dosavadní podmínky poskytování podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů a zavádí po více než patnácti letech od uvedení do provozu individuální kontroly přiměřenosti podpory fotovoltaických elektráren uvedených do provozu od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2010. To, že současný návrh zákona částečně snižuje počet povinných subjektů, na které se individuální kontroly vztahují, tím, že zvyšuje spodní limit výkonu zařízení z původních 30 kilowattů na nyní navrhovaných 145 kilowattů, cena v podstatě problematiky nic nemění.

Návrh zákona v tomto stojí nadále přímo proti 80. usnesení Senátu z 5. schůze konané dne 11. ledna 2023, ve kterém se Senát jasně vyslovil proti konceptu individuálních kontrol podporovaných zdrojů energie. Protože tato problematika, myslím, je obecně známá, takže už se soustředím pouze na konstatování závěrečné, že výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu Senátu přijal usnesení, které v souladu s v minulosti přijatými usneseními Senátu navrhuje zrušit princip individuálních kontrol v návrhu zákona a takto upravené znění vrátit Poslanecké sněmovně. Tento pozměňovací návrh Senát přijal většinou 55 hlasů ze 72 přítomných senátorů, napříč politickým spektrem. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já taky děkuji, pane senátore. V tuto chvíli k předloženému pozměňovacímu návrhu Senátu, kdy se vyjádří i taktéž zpravodaj garančního výboru – a je to za hospodářský výbor – pan poslanec Roman Kubíček. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuju za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já se vyjádřím velice stručně. Pan senátor Plevný tady popsal celou problematiku. My si zachováváme kontinuitu a vždy jsme protestovali proti individuálním kontrolám, protože je to zásah retrospektivní proti právu Evropské unie a nepřinášející žádné přínosy do státního rozpočtu.

Přestože jsme minule hlasovali pro lex plyn, kdy v jednom z návrhu... v těch pozměňovacích návrzích, kde se zvyšovala individuální kontrola z 30 na 145 kilowattů – ano, já jsem tady konstatoval, že to je o něco lepší, než to bylo, ale principiálně to stále špatně – my budeme hlasovat pro senátní verzi a děkuji tentokrát senátorům za jejich moudré rozhodnutí.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já taktéž děkuji. V tuto chvíli tedy otevírám rozpravu, do které se jako první s přednostním právem přihlásil pan místopředseda Karel Havlíček, hned poté pan poslanec Ivan Adamec. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení páni ministři, já budu poměrně stručný a budu se věnovat tomu, proč bychom měli zvednout ruku pro senátní vratku. Budu věcný, nebudu to brát příliš ideologicky a jsem toho názoru, že mám právo k tomu něco říct nejenom jakožto člověk, který je dnes poslancem, ale jakožto člověk, který na oblasti obnovitelných zdrojů, jejich podpory a tak dále opravdu velmi zodpovědně pracoval v letech 2020, 2021 a byly učiněny určité dohody a byly učiněny určité zákonné kroky.

Takže proč bychom tedy měli hlasovat pro senátní vratku? Jednoduše proto, protože se pokouší udržet zbytky důvěry ve stát a v investiční prostředí. Je fakt velmi špatně – troufám si tvrdit fatálně špatně – pokud by se diskuse měla stočit k tomu, jestli jsou obnovitelné zdroje energie podporovány dostatečně, či nikoliv, kdo na tom vydělal, prodělal, případně kolikrát se ty investice z těch obnovitelných zdrojů z let 2009, 2010 přeproдалy a tak dále.

Dokonce stejně tak jsem toho názoru, že je fatálně špatně diskutovat, jestli je individuální šetření, což je terminus technicus – čili kontroly ziskovosti – spravedlivější než to takzvané plošné šetření. Proč? No protože tahleta diskuse a toto všechno proběhlo, proběhlo to už po deseti letech velmi komplikovaných vztahů s investory do nových technologií v oblasti energetiky a toto proběhlo v letech 2021. Co je důležité – a to je zásadní – nikoliv silou tehdejší koalice, řekněme tedy silou ANO a spol., ale za asistence – a říkám to teď v dobrém slova smyslu – tehdejší opozice, jinými slovy současné vlády. Dva roky se domlouvalo, jak z té solární šlamastyky ven. Po velmi náročných jednáních nakonec došlo – a to je důležité – v rámci Sněmovny i v rámci Senátu – což je fakt zásadní, nebývá to obvyklé – k naprosté shodě. Nastavily se – a já jsem tomu tehdy věřil – definitivní podmínky, které udělaly za selháním všech těch, kteří u toho byli v letech 2009, 2010, 2011 tlustou čáru. To jsem považoval za naprosto zásadní věc. Jestli si to vybavujete, tak jenom to připomenu, ale je dobré to říkat.

Dohodla se tehdy navíc 10procentní solární daň pro všechny investory, takzvané maximální možná ziskovost – nechci teď chodit do detailů, to bylo to vnitřní výnosové procento – 8,4 až 10,6 s tím, že vláda okamžitě přejala tu spodní hranici, čili 8,4. Dohodlo se to, že se to bude kontrolovat na principu plošných šetření, což mimo jiné odpovídalo i všem parametrům, pravidlům v rámci notifikace Evropské unie a tak dále. Toto všechno se stvrdilo nejenom tedy dohodou, ale hlavně zákonem – nebylo vůbec jednoduché ho prosazovat, pamětníci se velmi dobře pamatují na ty zmatky, které kolem toho byly, nakonec i s podporou Senátu jsme to dotáhli – a rovněž slibem, což tedy podle mého názoru není něco, co bychom jen tak mohli hodit do koše, že se nebude nic dalšího měnit.

Na základě toho všeho ušetřil stát zcela jednoznačně, získal více peněz do rozpočtu, zklidnilo se podnikatelské prostředí, což považuji za zásadní a důležitou věc, opravdu zklidnilo. Věřte tomu, že to bylo několik tisíc investorů, kteří v danou chvíli nebyli nadšeni, ale řekli: Dobrá, finále opozice–koalice, lepší nějaká dohoda než žádná dohoda. Logicky si podnikatelé museli začít přepočítávat, což byl důsledek, podnikatelské plány. To znamená, oni to měli nějak nastaveno a najednou to bylo jinak, ale byla dohoda, že už se to nebude měnit.

Uzavřeli tím pádem nové smlouvy s bankami, což je dost důležitá věc, a v některých případech museli samozřejmě prodlužovat ten splátkový režim bankám a tak dále. Mimo jiné i na základě tohoto vstoupili do toho sektoru další a další investoři, protože zde bylo zafixováno nějaké prostředí a to bylo stvrzeno zákonem, čili, myslím si, v zásadě racionální a dobrý krok tehdejší vlády, ale znova říkám, celé Sněmovny.

No a tohle všechno padlo. Padlo to tím, že ministr financí Zbyněk Stanjura před pár měsíci bez jakéhokoliv varování rozhodl opět o změně, a to dokonce nikoliv jenom změně malé, ale jestli si vzpomínáte, tak tady nejdříve ležely čtyři návrhy, docela vážné a zásadní návrhy, které to úplně postavily celé na hlavu, úplně jinak, než jak tomu bylo v tom roce 2021. Paradoxně v té době, 2021, tehdejší opozice chtěla mírnější podmínky pro ty investory. My jsme navrhovali ty náročnější, ale nakonec jsme to tedy dohodli ve smyslu spíše těch náročnějších podmínek. To znamená, úplně se to otočilo, najednou bylo všechno jinak a z těch několika zásadních návrhů nakonec tedy po zdrcující kritice jak ze sektoru, tak z opozice, tak z médií a tak dále, ale i ze zahraničí, se zachoval ten jeden poslední a to je tedy ten týkající se plošného či individuálního šetření. To je to, o co se vlastně teď hraje.

Já nezpochybňuji to, že by to v čase přineslo nějaký efekt do rozpočtu, o tom není žádná diskuse. Rozhodně ale ne do roku 2025, jak se původně myslelo. Ten už je ztracený v tomto a taky vidíte, jakým způsobem se musely čerpat rozpočtové rezervy, případně jakým způsobem se vlastně vysály peníze z jiných kapitol. Ale za jakou cenu je to? Za cenu takovou, že nejdříve se hodilo přes palubu 2 800 firem, pak tedy tím posunem – to uznávám – už je to méně, ale stále se hraje o 1 500 podnikatelů, kterým se změnil zákonem garantované prostředí. Ještě jednou: zákonem garantované prostředí. To je pro mě to důležité. To je nepřijatelné. Tohle nemůže země, která chce lákat investory, ať už tuzemské, nebo zahraniční, dělat. To prostě není možné. Proto se logicky ozvali investoři, nejenom tedy zástupci toho dotčeného sektoru, ale paradoxně se ozvali i z jiných sektorů. Ozvaly se ostatní energetické firmy, kterých se to bezprostředně netýká, ale vnímají to jako něco, co se může v čase klidně stát i jim, logicky. Ozvali se zahraniční pozorovatelé, psaly o tom zahraniční noviny, samozřejmě opozice se ozvala, ale ozval se – za což děkuji, pane senátore – i Senát, který už poněkolkáté tvrdí, že měnit takto podmínky ve vyspělé zemi, která navíc nutně potřebuje investiční aktivitu podnikatelů jako sůl... Vždyť přece musíme vidět, že dneska ty investice táhne zejména stát. My potřebujeme, aby investice táhl privátní sektor, firmy. Kdy je budou táhnout? Ne, když jim budeme dávat dotace. Tehdy, když jim dáme předvídatelné prostředí. Tohle je typický příklad, jakým způsobem se z toho prostředí dělá prostředí nestabilní, nepředvídatelné. Takže na jednu stranu fráze o tom, jak tady tvoříme předvídatelné prostředí, na druhou stranu činíme přesně pravý opak.

Takže závěr a moje výzva: Prosím, přenesme se nad to, jestli dneska někdo fandí víc obnovitelným zdrojům nebo jádru nebo plynu nebo uhlí, to vůbec není v tuhle chvíli to podstatné. Podstatné je to, že stát nesmí zneužívat svého výsadního postavení a kvůli svému selhání v letech 2009, 2010 nesmí měnit zákonem – znova říkám, zákonem – stanovené podmínky pro byznys, jakkoliv si to okomentovává tím, že jde pouze o formální úpravy. Děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já také děkuji. V tuto chvíli pan poslanec Ivan Adamec, který je taktéž přihlášen z místa. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Ano, já děkuji, pane místopředsedo. Páni ministři, dámy a pánové, já budu velmi stručný. Já si myslím, že ta diskuse o tom, zda ty individuální kontroly mají být, nebo nemají být, už tady proběhla, říkali jsme si ty své postoje. My si pořád myslíme, že probíhat by měly, protože když se udělalo sektorové šetření – a to vy, pane místopředsedo, moc dobře víte – tak to nedopadlo moc slavně. Některé ty firmy se na to prostě úplně vykašlaly.

Když mluvíte o investičním prostředí, tak to se přece zkřivilo už v roce 2008, 2009, 2010. Já jsem mluvil s těmi zahraničními partnery a položil jsem jim takovou záludnou otázku: jak by se chovali, kdyby seděli na mém místě. A byl klid. Oni to chápou, ale samozřejmě je to boj o to, jestli to zaručené výnosové procento skutečně dodržují, nebo nedodržují.

Ale na druhou stranu, já to tady nechci dál rozbírat, ta diskuse tady proběhla, my si myslíme někteří, že ano. Vy si myslíte, že ne. Když říkáte, že stát by neměl, tak já vám připomenu staré britské: když zasedá parlament, člověk se není jist ani životem, ani majetkem. To prostě tak v demokracii chodí a je to známé tři sta let, tohleto, jak to funguje. Tak to je jenom na ten úvod, ale já jsem chtěl říkat něco úplně jiného.

Já si myslím, že vrácení sem tohoto návrhu zákona, který jsme tady odpracovali – a bylo nás na to hodně a věnovali jsme tomu spoustu času, jak koalice, tak opozice, za to bych opozici poděkoval – tak vlastně ten zákon by dneska neměl spadnout takzvaně pod stůl. To je obrovské riziko, protože já jsem tady mluvil při třetím čtení o tom, že vlastně tomu pořád nevěříme a někteří tomu nevěříte doposud, že prostě rok 2027 bude velmi složitý z hlediska dostatku elektrické energie. Uhelky nám končí, a pokud nevymyslíme nebo nedáme do zákona kapacitní platby, tak budeme mít obrovský problém. Rok 2027 už je potvrzen i Čepskou, je potvrzen, řekl bych, odbornými názory, že to problém opravdu bude. Ten proud prostě pokud nebude tady, tak ho nikde nekoupíme, protože nebude ani jinde. Já si myslím, že by bylo velmi nezodpovědné dneska nechat ten zákon spadnout pod stůl, protože ty věci, které tam jsou... Je to podpora těch uhelek, je to podpora výstavby plynovek od určitého výkonu, je to podpora výstavby obnovitelných zdrojů – a dost významná, pokud se to četli – takže já si myslím, že obětovat to jenom kvůli tomu sporu, zda individuální kontroly ano, či ne, že by to byl, řekl bych, velký hazard s budoucností naší země. Já si myslím, že ten zákon tohle prakticky – kromě zvýšení toho limitu – tento problém už neřešil. Už jednou to tady proběhlo parlamentem. Proběhlo to tak, že prostě platila ta verze o těch individuálních kontrolách.

To, jestli by to fungovalo dobře, nebo špatně, to by ukázal čas, jestli ty kontroly by byly účinné, nebo nebyly. Já jsem se zajímal o to, jak by měly probíhat prakticky, fyzicky, a neviděl jsem v tom zas takový problém, jak se tady prezentuje. Máte pravdu, že se s tím mělo přijít dřív, mělo se o tom nejdřív hovořit, mělo se to projednat a potom teprve to pustit do parlamentu, možná bychom došli k jiným závěrům, možná by ten spor nebyl tak vyhrocený – já si myslím, že samozřejmě ta druhá strana vždycky vyhrocuje ten problém, protože nechce nějaké další povinnosti, které by měli. Tomu rozumím, je to lidské, je to normální – ale myslím si, že to za pokus stálo.

Chtěl bych říct, že nejde jenom o peníze, rozhodně ne, protože já si myslím dokonce, že ta úspora by byla řádově v miliardách, možná do deseti, dvaceti miliard. U těch, kteří podvádí a dávají špatné informace – neříkám, že podvádějí všichni, a neříkám, že podvádí i někdo – ale prostě ta kontrola by tam měla být, protože jsou to veřejné peníze, platíme je částečně my z vlastních kapes, daňoví poplatníci, a pak je platíme jako daňoví poplatníci daněmi, které jdou do státního rozpočtu a ten pak platí ten zbytek.

Takže já si myslím, že ta diskuse je správná. Na druhé straně vracet nám sem zákon takhle důležitého významu, vlastně při jednom z posledních jednání Sněmovny, v situaci, která tady je vyhrocená – vždyť se podívejte, jak ty dny tady vypadají – tak si myslím, že už tohle je velké riziko.

Já za sebe říkám, protože tam vidím ty přínosy pro Českou republiku – zmírnění rizika problému nedostatku proudu v příštích letech – já tedy tu sněmovní verzi... Ono na ni asi nedojde, takže já budu mluvit o té senátní verzi. Já osobně tu senátní verzi podpořím. Nejsem z toho nadšen, ale udělám to. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já také děkuji. V tuto chvíli s přednostním právem se ještě hlásí pan poslanec Marek Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, tak jsme si tedy vypočetli – a já se vůbec netvářím, že jsem nějaký extra odborník na solární panely, držitele solárních licencí a další věci – že pravděpodobně zcela zbytečně budeme nadále přesouvat jednotky až desítky miliard do kapes lidem, kteří si je nezaslouží, protože kdyby proběhlo to individuální šetření, tak by je nedostali. Budeme se pořád donekonečna vymlouvat na téma, že kolektivní šetření je něco lepšího, když všichni v tomhle sále víme, že pokuta za nevyplnění kolektivního šetření je 50 000.

Bohužel Senát většinově ustoupil právě těm několika stovkám firem, které nemají žádný zájem na tom, aby kontroly probíhaly, aby to bylo férové. Bohužel se obávám, že v Poslanecké sněmovně se stane totéž. Já za sebe – a protože mluvil Ivan Adamec, který říká: já pokládám za důležitější všechno ostatní než ten zbytek – tak já za sebe říkám, že nebudu hlasovat pro senátní verzi a že bych byl mnohem raději, kdyby prošla sněmovní verze, protože fakt pokládám tento ústupek za úplně zbytný. Výmluvy pana místopředsedy Havlíčka jsou sice vznešené, ale je to opravdu takhle jednoduché. Budou se dál posílat peníze, abychom náhodou se nedotkli někoho.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já děkuji. V tuto chvíli vidím, že se už nikdo nehlásí v rozpravě, ale s faktickou poznámkou pan místopředseda Havlíček. Vážený pane místopředsedo, vaše dvě minuty, prosím.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Budou stačit ty dvě minuty.

No to přece nemůžete takhle myslet vážně, pane předsedo. (Hovoří k poslanci Bendovi.) Takže chcete říct, že 1 400 firem jsou podvodníci? Že to dělají cíleně jenom proto, aby prostě sami si urvali více? Vy přece nemůžete jít proti tomu, co dneska bylo na úrovni Evropské unie v rámci notifikace. Ta notifikace neumožňuje – neumožňuje – individuální šetření. Jedině za předpokladu, že by došlo k souběhu investiční a provozní podpory, což nedošlo, čili je to porušení těchto pravidel, která jsou. To je jedna věc.

Věc druhá, my nechceme nic jiného než to, co bylo dohodnuto, co bylo s vámi dáno do zákona a co bylo odsouhlaseno ad jedna se sektorem a ad dva se všemi odborníky. Je na tom něco divného? To přece není o tom, že někdo chce za každou cenu jenom vydělávat víc. Uvědomme si, že tam jsou stovky a stovky malých a středních firem, které měly bankovní úvěry a ty bankovní úvěry dneska musí splácet. Když tam toto uděláte, tak najednou to může dopadnout tak, že ty úvěry prostě nebudou schopni splácet. To prostě není normální.

Tady je jednou provždy dáno sektorové šetření, tak nepodezírejme ty firmy, že podvádějí a že si tam schválně ulupují zisky pro sebe. Oni pouze vychází z toho, co je v zákoně. Nic víc, nic míň. Takže dodržujeme ten původní zákon.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: S faktickou poznámkou se hlásí v tuto chvíli pan předseda Marek Benda. Prosím, pane předsedo, vaše dvě minuty.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vaším prostřednictvím, k panu místopředsedovi Havlíčkovi....

To přece nemyslíte vážně vy! Já jsem neřekl, že nějakých 1 400 firem jsou všichni podvodníci. Já jsem jenom řekl, že individuální šetření by měla umožnit, aby ten zisk byl přiměřený a rozumný, a že víme dnes, že mnozí ta plošná šetření nevyplňují, protože pokuta

za to je směšná. Nikdo by nepřišel o své úvěry. Nikdo by nebyl v situaci, kdy nebude schopen splácet své úvěry. Jenom jeho zisk by nebyl dostatečný.

Vy jste se prostě rozhodli postavit na stranu zajištěného zisku těch velkých – některých těch velkých – kteří odmítají, aby byli kontrolováni a aby jejich zisk byl přiměřený. Takhle to je a na tom nezměníte vůbec nic.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Děkuji za dodržení času. V tuto chvíli vidím, že se už nikdo nehlásí ani z místa, ani s faktickou poznámkou, proto rozpravu končím.

Poprosím o případná závěrečná slova, pokud je zájem pana senátora? Ne. Ne, ani pana ministra.

Přistoupíme tedy k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny.

Já jsem vás všechny odhlásil na základě požadavku. Poprosím, abyste se přihlásili.

Mezitím, než se tak stane, konstatuji, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, takzvaný energetický zákon, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 883/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 883/7.“

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? (Kdo je) proti?

Hlasování číslo 13, přihlášeno 161 poslanců a poslankyň, pro 145, proti 1. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem přijali.

V tuto chvíli končím projednávání tohoto tisku.

Velmi děkuji panu senátorovi za návštěvu Poslanecké sněmovny. Přeji hezký zbytek dne.

Otevírám další bod, kterým je

3.

Návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany za účelem výcviku a poradenství v Keni do roku 2026 /sněmovní tisk 972/ – první čtení

Materiál postupně uvedou ministryně obrany, paní ministryně Jana Černochová, a ministr zahraničních věcí Jan Lipavský, nicméně vidím tady pana ministra Ženíška, který v tuto chvíli zastupuje pravděpodobně oba dva ministry. Poprosím ho, aby se ujal slova. Prosím, pane ministře.

Ministr pro vědu, výzkum a inovace ČR Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vzhledem k tomu, že paní ministryně i pan ministr jsou pracovně v Haagu na summitu NATO, dovolím si já předložit návrh na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany za účelem výcviku a poradenství v Keni do roku 2026. Vláda tento návrh

schválila 23. dubna tohoto roku. Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny následně 10. června tohoto roku doporučil Sněmovně návrh schválit. Senát návrh schválil 11. června na své 11. schůzi.

Návrh mandátu vychází ze zahraničněpolitických a bezpečnostních priorit České republiky. Česká republika tak přispívá k vojenské podpoře Keni a zároveň potvrzuje ochotu podílet se na řešení bezpečnostních hrozeb na jižním křídle Severoatlantické aliance. Je nutné připomenout, že Keňa v daném regionu patří k nejvýznamnějším partnerům západu. V regionálním kontextu patří ke stabilnějším africkým zemím. Určitá bezpečnostní rizika pro přihraniční oblasti představují sousední Jižní Súdán nebo Somálsko či Etiopie. Zájmem České republiky je stabilita v daném regionu a stabilita v této oblasti má značný vliv na bezpečnost například obchodních tras v Rudém moři.

Česká republika i proto se v Keni vojensky angažuje již od roku 2012, a to účastí na vojenských cvičeních. Díky zintenzivnění spolupráce bylo v roce 2017 v Keni zřízeno zahraniční pracoviště, jehož hlavním úkolem byl výcvik právě keňských vojáků.

Za dobu trvání této spolupráce vycvičili naši instruktoři několik stovek příslušníků keňských obranných a bezpečnostních sil a díky výsledkům se Česká republika v Keni těší značné důvěře odborné veřejnosti a stejně tak bezpečnostní komunity.

Chtěl bych zdůraznit, že dosavadní působení speciálních sil Armády České republiky v Keni nebylo protiústavní, ani ústavu nijak neobcházelo, nicméně považujeme za... (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já vás přeruším, pane ministře.

Poprosím vážené kolegyně a vážené kolegy, aby pokud chtějí diskutovat, tak přenesli opravdu do předsálí své diskuse. Poprosím i ty, kteří diskutují před pulťkem, před řečništěm, ať už v pravé, nebo v levé části naší ctěné Poslanecké sněmovny, tak aby se zdrželi tady těchto diskusí a nechali pana ministra domluvit. Právě tento zajímavý bod se týká poradenství a obrany v Keni. Prosím.

Ministr pro vědu, výzkum a inovace ČR Marek Ženíšek: Děkuji, pane místopředsedo. Nicméně považujeme za žádoucí, aby další působení bylo schváleno oběma komorami parlamentu. Už jen proto, že dále se také plánuje rozšíření činnosti českých instruktorů o doprovody keňských vojáků do operací na území Keni. Instruktoři Armády České republiky tuto část přípravy doposud nepraktikovali, nicméně keňská strana o tuto fázi výcviku již delší dobu usiluje a stojí o ni. Připomínám, že výcvik a poradenství v Keni bude zabezpečovat do 30 příslušníků Armády České republiky v termínu ode dne schválení Parlamentem České republiky, a to do 31. prosince 2026, s možností dalšího prodloužení.

Návrh mandátu předpokládá výdaje související s působením v Keni v letech 2025 až 2026 každoročně ve výši 93 milionů korun českých. Vzhledem k časovému harmonogramu projednávání mandátu budou náklady v letošním roce pochopitelně výrazně nižší. Financování bude zabezpečeno z rozpočtové kapitoly Ministerstva obrany bez dalších dodatečných požadavků na státní rozpočet.

Co se týká právního základu spolupráce s keňskými ozbrojenými silami, ta probíhá již od roku 2012, jak již bylo zmíněno, na základě oficiálního pozvání keňského Ministerstva obrany za účelem zlepšování schopností a připravenosti keňských ozbrojených složek v boji proti terorismu. Rovněž byl dojednáán také text obecně platné dohody mezi vládou České republiky a vládou Keňské republiky o spolupráci v oblasti obrany. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já také děkuji, pane ministře. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 972/1.

Já nyní v tuto chvíli prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru, pan poslanec Petr Liška, a informoval nás o jednání výboru, přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Liška: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já si dovoluji jménem výboru pro obranu vás seznámit s projednáním tohoto tisku na výboru pro obranu, a to na 51. schůzi 10. června 2025, kde výbor přijal „usnesení číslo 275 k návrhu na působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany za účelem výcviku a poradenství v Keni do roku 2026, pod sněmovním tiskem 972. Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení ministryně obrany, magistry Černochové, náčelníka generálního štábu, generála Řehky, zpravodajské zprávě poslance Petra Lišky a po rozpravě:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna

1. vyslovuje souhlas s působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany za účelem výcviku a poradenství v Keni v celkovém počtu do 30 osob, a to na dobu ode dne schválení Parlamentem České republiky do 31. prosince 2026, s možností prodloužení,

2. dále žádá vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu jedenkrát ročně, a to vždy do 30. června, o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany podle bodu 1 tohoto usnesení, a to v rámci informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích a o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky za příslušný kalendářní rok;“

dále přijal výbor pro obranu usnesení (bod?) číslo II:

„II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;“

přijal usnesení (bod?) číslo:

„III. ukládá předsedovi výboru, aby předložil toto usnesení předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.“ Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já taky děkuji, pane zpravodaji. V tuto chvíli zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Radovan Vích, jak vidím. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, budu poměrně stručný. Záměrem působení instruktorů a poradců Armády České republiky v Keni je zdokonalení schopnosti partnerských jednotek pro boj proti terorismu a zvládání krizových situací. Příprava bude realizována formou výcviku, poradenství, ale pozor, dokonce i formou asistence a doprovodu do operací, a to na území Keni. Odhadované náklady jsou 93 milionů korun ročně v letech 2025, 2026. Já se ptám, co za to tedy z Keni dostáváme?

Je třeba upozornit, že při minulém takovém výcviku došlo ke střelnému zranění keňského vojáka a případ řešilo i Vojenské zpravodajství. Tím se to vlastně dostalo na veřejnost. To bylo v roce 2024, kdy speciálové z Prostějova školili keňské vojáky a došlo ke střelnému zranění. Je otázkou, proč museli školit s použitím ostrých nábojů a jak je zajištěno to, že se něco podobného nebude opakovat? Navíc tehdy neměli řádný mandát k působení v zahraničí, jezdili na služební cesty a o služební pasy si žádali přímo na Ministerstvu zahraničních věcí, tedy nikoliv standardním služebním postupem.

Takže vzhledem k těmto skutečnostem a výši nákladů – 93 milionů korun – my tento návrh nepodpoříme. Vojáky potřebujeme doma. Děkuju.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já taktéž děkuji. V tuto chvíli vidím, že se už nikdo do všeobecné rozpravy nehlásí, proto končím všeobecnou rozpravu.

Poprosím o případné závěrečné slovo? Ani pan navrhovatel, ani pan zpravodaj nemá zájem.

Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné. O slovo v podrobné rozpravě se hlásí pan zpravodaj. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Petr Liška: Ještě jednou děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já si dovolím odkázat na usnesení výboru pro obranu, které jste obdrželi pod sněmovním tiskem 972/1. Navrhují, aby Poslanecká sněmovna

„(I.) vyslovila souhlas s působením sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany za účelem výcviku a poradenství v Keni v celkovém počtu do 30 osob, a to na dobu ode dne schválení Parlamentem České republiky do 31. prosince 2026;

II. žádá vládu, aby informovala Poslaneckou sněmovnu jedenkrát ročně, a to vždy do 30. června, o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany podle bodu I tohoto usnesení, a to v rámci informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích a o pobytu ozbrojených sil jiných států na území České republiky za příslušný kalendářní rok.“ Děkuji, to je všechno.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Já taktéž děkuji.

V tuto chvíli je potřeba k přijetí usnesení o souhlasu s vysláním ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců podle čl. 39 odst. 3 Ústavy České republiky. To znamená, že je potřeba 101 poslanců. Tak, vidím, že kvorum je nastaveno. V tuto chvíli víme, o čem hlasujeme.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? (Kdo je) proti?

Hlasování číslo 14, přihlášeno 155 poslankyň a poslanců, pro 123, proti 17. Tento návrh byl přijat.

Ještě prosím, ještě jedno hlasování bude – to bude s normálním kvorem – a to bude ta žádost vládě, tak jak to právě pan zpravodaj připomenul. V tuto chvíli poprosím o změnu kvora, což se událo.

Zahájil jsem hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 15, přihlášeno 154 poslanců, pro 124, proti 17. Tento návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, projednali jsme stanovený pořad 145. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím. Jenom připomínám, že se zde sejdeme v pátek 27. června, kdy bude v 9 hodin pokračovat 146. schůze Poslanecké sněmovny. (Poslanci opouštějí sál. Poslanec Benda žádá o udělení slova.)

Ano, prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Já se moc omlouvám, já vím, že to je velmi formální, ale já mám pocit, že na pořadu schůze, který jsme schvalovali, jsme měli ještě zařazené písemné a ústní interpelace. To bychom se kvůli nim museli zítra scházet, myslím, že se na to nikdo nechystá, takže navrhuju, abychom ještě teď hlasovali o vyřazení zbývajících neprojednaných bodů této schůze.

Místopředseda PSP Aleš Juchelka: Pokud na interpelace nedojde, tak se vyřazovat nemusí v tuto chvíli.

Ale pokud je to vaše žádost, tak v tuto chvíli zahajuji hlasování ohledně vyřazení dalších bodů a to jsou ústní a písemné interpelace.

Zahájil jsem hlasování. Táhá se, kdo je pro? (Kdo je) proti?

Hlasování číslo 16, 149 poslanců (na tabuli: 147) přihlášeno, pro 103, proti 7. Tento návrh byl přijat.

V tuto chvíli jsme skutečně projednali veškeré body.

Sejdeme se, jak jsem říkal, opět v pátek 27. června, kdy bude v 9 hodin pokračovat 146. schůze Poslanecké sněmovny. Přeji vám hezké odpoledne.

(Schůze skončila v 16.11 hodin.)